

צליחת התעלה

ציור ענקי זה מתאר בפרטי-פרטים את צליחת התעלה בצהרי השישה באוקטובר, 1973. החיילים צולחים בסירות-גומי, בעזרת משוטים, ואחד מהם נושא דגל מצרי. משמאל מטפסים

חיילים על הרמפה הישראלית, כשהראשונים מניפים דגלים מצריים בפסגתה, בעוד שחיילים נוספים משיקים סירות בגדה המערבית (מימין) ומתכוננים לצלוח. מטוסי-קרב מצריים מחפים על הצליחה מימין לציור תלויים תצלומים של אל-סאדאת וקציניו.

ההתשה, כאשר תותחיו של משה דיין החריבו באופן שיטתי את עריהתעלה, גירשו את תושביהן ומוטטו את בתיהן. דרוש כיום מאמץ של דמיון גם כדי לזכור כי לפני שנים כה מעטות היתה עיר שקט טה ומסודרת זו מטרה לתותחים ולמפציצי צים.

בתגובה על כך נחתו כאן הכוחות הבריטיים והצרפתיים במהלך מיבצע-סיני של 1956, תוך תיאום עם ממשלת בן-גוריון. שנתנה את ידה למעשה מכוער זה תוך אי-הבנה מדהימה של רחש-לב העם הישראלי. תושבי פורט-סעיד קמו להילחם בי פולשים. ההגדה של התנגדות זו תופסת כיום בלב המצרים מקום דומה לזה ש' תופסת הגדת סטאלינגרד בלב העם הי סובייטי. כאן נולד השיר המלהיב — "אללה אכבר!" — שהפך הימנון הלאומי זמ בימי גאותו.

קשה לשלב אותן יחד: פורט-סעיד הי מיסטרית והלבנטית, המופיעה ברומנים אירופיים. העיר שבה נפשו נוסעיה-אינתיים בדרכם מלונדון לבומביי — וסטאלינגרד המצרית, ערש ההתנגדות במלחמת-סטוא, מצריים בעת כריית התעלה.

אחד היעדים של צה"ל. האש וההרס של המלחמה והבוטיקים של הרובע המיסחרי לזרים.

קו בר-לב

הישראלים עוד לא היו כאן. אריק שרון שביקר שם השבוע, היה אחד הי ראשונים. כאשר הייתי שם, חודש לפני, חקר אותי בעל הנות לזכרות אם יש בתל-אביב יריד מיסחרי ואיך ניתן להציג בו. כאן, בפניה זו של מצריים, עדיין לא חדרה לתודעה העובדה שיש שגרירות ישראלית בקאהיר, מרחק של שעתיים וחצי ממכונית. החנוונים והרוכלים, בני

גוד לעמיתיהם בקאהיר, עדיין לא למדו להבחין בישראלים מרחוק, ולהשפיע עליי הם ברכות בנוסח "שלום", "מה שלומך", "בהצלחה".

ברחוב צדדי שקט עומדים שני טאני קים ישראלים, ועליהם מצויירים בי צבע לבן מגני-דויד. זהו מוסיאון-המילחי מה. מקום מעציב ומרגש, מדכא ומרומם כאחד.

הנחיתה, ההתנגדות, ההפגזה, הצליחה — הכל מרוכז כאן בכמה חדרים שקטים, כמעט ריקים מאדם.

בתיבת-זכוכית הורכב בקפדנות מודל של פורט-סעיד, כפי שהיתה בנובמבר 1956. על הקירות תלויות סיסמות: מוות לפולשים, גילחם למען המולדת. חיילים (המשך בעמוד 74)

סוסים ואריות

שימשו את רעמסס ה-2, אחד מגדולי הפרעונים, שלחם בסוריה נגד החיתים. הציור מתאר את המלך כשהוא עומד במרכבת-קרב, הרתומה לשני סוסים, כשלפני המרכבה רץ האריה המאולף שלו.

מנע ישראל

אחד מהשניים המוצבים בשערי מוסיאון-המילחמה בפורט-סעיד. שתי תלמידות בית-ספר משחקות בטנק. מאחוריו מוצבת אימרה של אנוור אל-סאדאת על גבורת העם המצרי, החקוקה על לוח-אבן.